



ושמונה מימין, מאהבה של דרגת אברהם, שנאמר בו (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד. העמוד האמצעי כולל את שניהם. ומשום זה נקרא בשם יהו"ה.

אבר ימין א"ל, נוטל עמו ו"ה. זהו שכתוב אלוה מתימן יבוא. השמאל נוטל עמו י"ה מן אלהים. העמוד האמצעי נוטל שם שלם. ומשום זה אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ. כולל אותם בפסוק הזה.

ובכר מצוה יש טעם ידוע למעלה, ושכרה ידוע לאותם שיוצאים הסודות הנסתרים של רבונם, לא התפסה מהם כל רז. זהו שכתוב (דניאל ד) כל סוד אין נסתר מקד.

ובכר אות ואות של התורה, והקוץ שלה והנקוד שלה והטעמים שלה, יש להם סודות נסתרים למעלה. והמשכילים מכירים אותם שיש בהם כח לעמוד בהיכל המלך, כמו שנאמר בחנניה מישאל ועזריה (שם א) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, בעמידת התפלה שהיא היכל המלך, כלולה מכל הטעמים והנקודים והאותיות. שאין ידיעה כמו ידיעת הנקודות והטעמים של האותיות, להפיר בהם סגולתא, שנאמר בו ורקא מקף שופר הולף סגולתא. וכלם נרמזו בהיות כמו זה: יי' ה'ה'ה' וי'ו' ה'ה'ה'.

בכר מקום שהם שלש יודיין יחד, רומזים יי' לסגולתא, שהיא השכינה הכלולה מחכמה חסד נצח. חכמות בחיך תרצה. ובגללם פרשה בעלי המשנה, הרוצה להחכים ידרים. שכל השלשה הם דרומיים. ה'ה'ה' בינה גבורה הוד. וכלם לצפון. ובגללם נאמר הרוצה להעשיר

אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד. עמודא דאמצעיתא כליל תרניהו. ובגין דא אתקרי בשם יהו"ה.

אבר ימין א"ל נוטיל עמה ו"ה דא הוא דכתיב (חבוק ג ג) אלוה מתימן יבוא. שמאלא נוטיל עמה י"ה מן אלהים, עמודא דאמצעיתא נוטיל שמא שלים. ובגין דא (תהלים נ א) אל אלהים ה' דבר ויקרא ארץ. כליל לון ביהאי קרא.

ובכר פקודא אית ליה טעמא ידיעא לעלא, ואגרא דילה ידיע לאנון ידיעין רזין סתימין דמאריהון. לא אתפסיא מנהון כל רז. דא הוא דכתיב (דניאל ד ו) וכל רז לא אגס לך. ובכר אות ואות דאורייתא, וקוצא דילה ונקודה דילה וטעמי דילה, אית לון רזין סתימין לעלא. והמשפלים אשתמודען בהון דאית בהון חילא למיקם בהיכלא דמלכא. פגונא דאתמר בחנניה מישאל ועזריה (שם א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, בעמידה דצלותא דאיהי היכל המלך, כלילא מכל טעמי ונקודי ואתון. דלית ידיעה פידיעה דנקדי וטעמי דאתון, לאשתמודעא בהון סגולתא, דאתמר ביה זרקא מקף שופר הולף סגולתא. וכלהו אתרמיזו בהון פגונא דא יי' ה'ה'ה' וי'ו' ה'ה'ה'.

בכר אתר דאנון תלת יודיין פחדא יי' רמיזין לסגולתא, דאיהי שכינתא כלילא מן חכמה חסד נצח. (משלי א כ) חכמות בחיך תרצה. ובגיניהו אוקמוה מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים. דכלהו תלתא אנון דרומיים. ה'ה'ה' בינה גבורה הוד. וכלהו לצפון. ובגיניהו אתמר הרוצה להעשיר יצפין. זכאה איהו מאן דמכון בהון. לנחתא



חֲכַמְתָּא וְעוֹתָרָא לְשְׁכִינְתָּא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ קִדְשָׁהּ
לֵךְ יִשְׁלָשׁוּ. דְּהֵכִי אִיהוּ סְגוּלְתָּא דִּילְהוֹן לְנַחְתָּא
חֲכַמְתָּא וְעוֹתָרָא.

וּבִבְחָא אִיהוּ מָאן דְּלֹא נָטִיל אִיהוּ אֲגָרָא לְגִרְמָה,
אֶלָּא דְּאוּלִיף סְגֻלוֹת אֱלִין לְגַבִּי שְׁכִינְתָּא
דְּאֱלִין סְגֻלוֹת אֱלִין דְּבַעֲלָה דְּנַחְתָּא לֹון לְגַבִּיהּ.
ו'ו'ו' כְּתֵר תַּפְאֶרֶת יְסוּד. בְּגִין דְּכְתֵר אִיהוּ יו"ד
דְּסֻלִּיק לְחֻשְׁבֹן כ' דְּתַמֵּן ו' תְּרִין וו"ן רְמִיזִין
בְּאֵת וַא"ו. וְכִלְהוּ תִלְתָּ ווִין כְּלִילָן בְּצַדִּיק חֵי
עֲלָמִין. דְּהֵכִי סְלָקִין תִּלְתָּ ווִין כְּחֻשְׁבֹן ח"י.
וְהֵאֵי אִיהוּ וּבִרְכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

וְאֲדִין תִּלְתָּ ווִין סְגֻלָּה דִּילְהוֹן לִיַּחְדָּא שְׁכִינְתָּא
עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהֵאֵי אִיהוּ לְקֶרֶב
רְחוּקִים דְּאֲנוּן אֲרֻחִים, דְּבַהוֹן קַפְצָה אֲרַעָא
לִיעֶקֶב. דָּאֵת ו' דֶּרֶךְ אִיהוּ. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב
(במדבר כד יז) דֶּרֶךְ כּוֹכֵב מִיעֶקֶב. (משלי ל יט) דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר
בְּשָׁמַיִם. קְפִיצַת הַדֶּרֶךְ שְׁכִינְתָּא. דְּבִאֲלִין ווִין
קַפְצַת אֲרֻחָא לְגַבִּי בַעֲלָה. וְאִיהוּ (תהלים ט ו) יֵשׁוּשׁ
כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרֻחַ לְגַבִּיהּ. וּבְגִינִיהוּ אִתְמַר (משלי
ג יז) דֶּרֶכֶיהָ דִּרְכֵי נֹעַם.

וּמִסְטָרָא דָּאֵת וַא"ו מִן שֵׁם בֵּין ע"ב עֶבֶד י"ב
אוּרִין בִּימָא, דְּאֶעְבְּרוּ בִּינִיהוּ י"ב
שְׁבֻטִין דְּתִלְתָּ שְׁמֵהֶן אֲנוּן, בְּוִיסַע וַיִּבְא וַיֵּט.
וְאֲנוּן וְה"ו אַנ"י וְה"ו. וְרִישֵׁי תַבִּין דִּילְהוֹן
וַא"ו. יִמָּא בְּאִמְצָעִיתָא א' אֶלֶף בִּינָה וְתַשְׁפַּח
לָהּ.

וּבְתַקְפָּא דְּתִרִין וו"ן אֱלִין, בְּקַע שְׁמֵשׁ
רְקִיעִין וְעֶבֶד בְּהוֹן י"ב אֲוִרְחִין
בְּרָקִיעַ דְּאִתְמַר בִּיהּ (מ"א ח לד) וְאַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם. וְחֻמֶּשׁ סְרִי י' וְחַד סְרִי ו' סְלָקִין
חֻשְׁבִּינְהוֹן שִׁמ"ו. פָּעַל בְּכ"ח מ"ה דְּסֻלִּיקִין
לְחֻשְׁבֹן שָׁמַיִם לְעֵלָא עֶשְׂרֵי מֵינֵי תַלְמִים דְּכְלִילָן
בְּעֶשְׂרֵי אֲתוֹן דְּשָׁמָא מְפָרֵשׁ וְסֻלִּיקִין מ"ה. וְעַם

יִצְפִּין. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמִכּוֹן בְּהֵם
לְהוֹרִיד חֲכָמָה וְעֶשְׂרֵי לְשְׁכִינָה,
שְׁנַאֲמַר בֵּיהּ קִדְשָׁהּ לֵךְ יִשְׁלָשׁוּ,
שְׁכַף הִיא הַסְגֻלָּה שְׁלָהֶם, לְהוֹרִיד
חֲכָמָה וְעֶשְׂרֵי.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁלֹא נוֹטֵל שְׁכַר
לְעֵצְמוֹ, אֶלָּא שְׁמִלְמַד הַסְגֻלוֹת
הַלְלוּ אֶל הַשְׁכִּינָה, שְׁאוֹתָן סְגֻלוֹת
הֵן שֶׁל בַּעֲלָה שְׁמֹרִיד אוֹתָן
אֲלֵיהֶן. ו'ו'ו' כְּתֵר תַּפְאֶרֶת יְסוּד.
מִשּׁוּם שְׁכַתָּה הוּא יו"ד שְׁעוּלָה
לְחֻשְׁבֹן כ', שֵׁשׁ ו'. שְׁתֵּי וו"ם
רְמוּזוֹת בָּאוֹת וַא"ו. וְכָל שְׁלֹשׁ
הַוּו"ם כְּלוּלוֹת בְּצַדִּיק ח"י
הַעוֹלָמִים, שְׁכַף עוֹלוֹת שְׁלֹשׁ וו"ם
כְּחֻשְׁבֹן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְזֶהוּ
וּבִרְכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

וְשִׁדְשׁ הַוּו"ם הַלְלוּ, סְגֻלָּתָן לִיַּחְדָּ
אֶת הַשְׁכִּינָה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְזֶהוּ לְקֶרֶב רְחוּקִים, שֶׁהֵם
אוֹרְחִים, שְׁבָהֶם קַפְצָה הָאֶרֶץ
לִיעֶקֶב, שְׁהָאוֹת ו' הִיא דֶּרֶךְ. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב (במדבר כד) דֶּרֶךְ כּוֹכֵב
מִיעֶקֶב. דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם.
קְפִיצַת הַדֶּרֶךְ שְׁכִינָה. שְׁבֻו"ם
הַלְלוּ קַפְצָה הַדֶּרֶךְ לְבַעֲלָה, וְהוּא
יֵשׁוּשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֲרֻחַ אֲלֵיהֶן.
וּבְגִלְלֵם נֶאֱמַר (משלי ג א) דֶּרֶכֶיהָ דִּרְכֵי
נֹעַם.

וּמִצַּד הָאוֹת וַא"ו מִן שֵׁם בֵּין
שְׁבָעִים וּשְׁתֵּים עוֹשֶׂה שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה דְּרָכִים בַּיָּם, שְׁעָבְרוּ
בִּינֵיהֶם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבָטִים,
שְׁשֻׁלְשָׁה שְׁמוֹת הֵם בְּוִיסַע וַיִּבְא
וַיֵּט, וְהֵם וְה"ו אַנ"י וְה"ו. וְרֹאשִׁי
תַּבּוֹת שְׁלָהֶם וַא"ו. הֵיךְ בְּאִמְצָע
א' אֶלֶף בִּינָה, וְתַמְצָא אוֹתָהּ.
וּבְחֻזֵּק שֶׁל שְׁתֵּי הַוּו"ם הַלְלוּ
בּוֹקַע הַשָּׁמַיִם רְקִיעִים וְעוֹשֶׂה
בְּהֵם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה דְּרָכִים בְּרָקִיעַ,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם.
וְחֻמֶּשׁ עֶשְׂרֵה י"ה וְאַחַת עֶשְׂרֵה
ו"ה עוֹלָה חֻשְׁבֹּנִם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ. פָּעַל בְּכ"ח



שמו"ו שצ"א. והאי איהו (שמות ג יג) ואמרו לי
מ"ה שמו"ו. (ש"א יב כב) כי לא יטש ה' את עמו
בעבור שמו הגדול. דליג מ"ה מ"ה משמו
אשתאר רנ"ו חסר מ"ד משמים אשתאר שמו,
ביה אמא (ישעיה סג ד) כי יום נקם בלב"י, כחשבון
ד'ם, לקיים ביה (דברים לב מג) כי דם עבדיו יקם.
שמו"ו עם דם שמים. חסר חד למ"ה ומ"ה
בתוספת א' לאחזאה דכלא חד. הא
הכא רזא דתלת שמעון יה"ו משלשים. ומתמן
בני חיי ומזוני. חיי, (קהלת ז יב) והחכמה תחיה
בעליה. מזוני (תהלים קמה טז) פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון. ואיהו אמא עלאה.
בני, בן יה. ואיהו יד רמה בינה דאתון דילה
יה"ו ומן יו"ד נפיק יהו"ה. ומן ה' נפיק
אלהינו ומן וא"ו יהו"ה דאנון י"ד אתון,
ורמיזין בקריאת שמע. דתמן יהו"ה אלהינו
יהו"ה וכלא אחד (דף קכד ע"א).

ה'ה' שכינתא תתאה שלימו דתלת יה"ו יה"ו
יה"ו, דרמיזו דילהון אהי"ה אהי"ה
אהי"ה דאתמר למשה רמיזו דילהון בקרא
דא, (שמות ג יד) ויאמר אלהים אל משה אהי"ה
אשר אהי"ה ויאמר כה תאמר לבני ישראל
אהי"ה שלחני אליכם. שמא דאיהו י"ו יו
שית עשר זמנין י"ו ושית עשר זמנין וי' רמיזו
דילהון באת א' פגונא דא א' רמיזו יוי דא
איהו א ויי וייצר (חסר כאן).

ועוד והמשפלים יזהרו, אלין שיתין רבוא
מארי מתניתין דלעלא. ואלין שיתין
רבוא מארי מתניתין דלתתא. ואלין שיתין
רבוא דמלאכין. ואלין שיתין רבוא כוכביא.
כלהו יזהרו כההוא דאתמר פני משה כפני
חמה. כלהו יזהרו בחבורא דא. ביה יזהרו
ששים רבוא של מלאכים, ואלו ששים רבוא של כוכבים, כלם יזהירו כאותו שנאמר פני משה

שעולים לחשבון שמים למעלה
י' מיני תלים שפוללים בעשר
אותיות השם המפרש ועולים
למ"ה, ועם שמו"ו - שצ"א. וזהו
ואמרו לי מ"ה שמו"ו. כי לא יטש
ה' את עמו בעבור שמו הגדול.
דלג מ"ה מ"ה משמו, נשאר רנ"ו.
חסר מ"ד משמים, נשאר שמו,
בו שבועה (ישעיה סג) כי יום נקם
בלב"י, כחשבון ד'ם, לקיים בו
כי דם עבדיו יקם.

שמו"ו עם דם - שמים. חסר אחד
למ"ה ומ"ה אחד בתוספת א',
להראות שהכל אחד. הרי כאן
הסוד של שלשה שמות יה"ו
משלשים. ומשם בנים חיים
ומזונות. חיים - החכמה תחיה
בעליה. מזונות - (תהלים קמה טז) פותח
את ידיך ומשביע לכל חי רצון,
והיא האם העליונה. בנים - בן
י"ה. והיא יד רמה, הבינה
שאותיותיה יה"ו, ומן יו"ד יוצא
יהו"ה. ומן ה' יוצא אלהינו. ומן
וא"ו יהו"ה שהם י"ד אותיות,
ורמזות בקריאת שמע, ששם
יהו"ה אלהינו יהו"ה, והכל אחד.
ה'ה' השכינה התחתונה,
שלמותם של שלשה יה"ו יה"ו
יה"ו שרמיזתם אהי"ה אהי"ה
אהי"ה, שנאמר למשה הרמז
שלכם בפסוק הזה, (שמות ג) ויאמר
אלהים אל משה אהי"ה אשר
אהי"ה ויאמר כה תאמר לבני
ישראל אהי"ה שלחני אליכם.
שמא שהוא י"ו י"ו שש עשרה
פעמים י"ו ושש עשרה פעמים
ו"י, הרמז שלהם באות א' כמו
זה א', רומז יוי, זהו א ויי וייצר
(חסר כאן).

ועוד, והמשפלים יזהרו, אלו
ששים רבוא בעלי המשנה
שלמעלה, ואלו ששים רבוא
בעלי המשנה שלמטה, ואלו
ששים רבוא של מלאכים, ואלו ששים רבוא של כוכבים, כלם יזהירו כאותו שנאמר פני משה



במלוליה. פלהו יזהרו בכתיבתה. בהאי ספרא
פזיה הרקיע. ועל שמה אתקרי ספר הזהר
בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא, דאיהו ספר
דזהר דילה מאמא עלאה דאיהו זהר. ובה
אוקמוה רבנן איזהו חכם המבין דבר מתוך
דבר. ואיהו זהר דנהרא בלב דרעיא מהימנא,
זהרא בל"ב אלהים דעובדא דבראשית.

ועמודא דאמצעיתא אתקרי עלאה על שית
רקיעין, תלת מפאן ותלת מפאן,
ואיהו באמצעיתא, רביעאה לכל תלת
ושביעאה לכל שית. ועלה אתמר (בראשית א ח)
ויקרא אלהים לרקיע שמים, כליל אש ומים,
מה דלא קרא הכי לשאר רקיעים אלא ליה
ממש ורעיא מהימנא בדיוקנה.

פתח ואמר רבון עלמין יהא רענא דילך
לאכללא עלאין ותתאין בספרא דא.
ולאשתפחא כל חד וחד ביה בין בכתיבה בין
בדבורא, בחילא דשמוך יהו"ה ובכל הוין
דנהרין מנה, ובכל שמהן וכנויין דילה דכלהו
יזהרו מנה.

הכי יהון פלהון עלאין ותתאין דאדפרון בהאי
חבורא, זהירין משמוך ומהווי"ן דילה
פזיה דנהיר ברקיעא. והב רשו לכל מאן
דאדפיר בספרא דא בחילא דשמוך, לאזדמנא
מיד ביה פהרף עין לגלאה ביה כל חד וחד
מלין יקירין ורזין גניזין, קמי שכינתא דאיהי
יחידה בגלותא, לאנהרא משמוך בהאי חבורא
ולאתחברא עמוך בהאי חבורא, לאתקשטא
ביה לגבך בכמה קשוטין, לקיים ביה (בראשית ט
טז) וראיתיה לזכר ברית עולם.

קם רעיא מהימנא על רגלוי ואמר רעין קדישין
אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמא ואהרן
ודוד ושלמה. למה אתון דמיכין אתערו לגבי

פפני חמה. כלם יזהירו בחבור
הזה. בו יזהירו בדבורו. כלם
יזהירו בכתיבתו בספר הזהר הזהר
הרקיע. ועל שמו נקרא ספר הזהר
בדיוקן של העמוד האמצעי,
שהוא ספר הזהר שלו מהאם
העליונה שהיא זהר, ובו בארו
חכמים, איזהו חכם? המבין דבר
מתוך דבר. והוא הזהר שמאיר
בלב הרועה הנאמן, זהר בל"ב
אלהים של מעשה בראשית.

והעמוד האמצעי נקרא עליון על
ששת הרקיעים, שלשה מפאן
ושלשה מפאן, והוא באמצע,
רביעי לכל השלשה, ושביעי לכל
הששה, ועליו נאמר (בראשית א)
ויקרא אלהים לרקיע שמים,
כולל אש ומים, מה שלא קרא
כך לשאר הרקיעים, אלא לו
ממש, והרועה הנאמן בדיוקנו.
פתח ואמר, רבון העולמים, יהי
רצונך להכליל עליונים
ותחתונים בספר הזהר ולהמציא
כל אחד ואחד בו, בין בכתיבה,
בין בדבור, בפח של שמוך יהו"ה
ובכל ההיות שמאירות ממנו,
ובכל השמות והכנויים שלו,
שכלם יזהירו ממנו.

יהיו כל העליונים והתחתונים
שנזכרו בחבור הזה זוהרים
משמוך ומההיות שלו פזיה
שמאיר ברקיע. ותן רשות לכל
מי שאזכיר בספר הזהר בכח של
שמוך, להזדמן מיד בו פהרף עין,
לגלות בו כל אחד ואחד דברים
נכבדים וסודות גנוזים לפני
השכינה, שהיא יחידה בגלות,
להאיר משמוך בחבור הזה
ולהתחבר עמוך בחבור הזה,
להתקשר בו אליך בכמה
קשוטים, לקיים בו (בראשית ט
טז) וראיתיה לזכר ברית עולם.

קם הרועה הנאמן על רגלוי
ואמר, רועים קדושים, אברהם



שְׂכִינְתָּא דְאַתְמָר בֵּה, (שה"ש ב) אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא
בְּאֵלִין דְּעִבְרִין עַל שְׁס"ה פְּקוּדֵין פְּחֻשְׁבֵּן
יִשְׁנ"ה. דְּהָא חֵיוֹן בִּישִׁין וְדָבִין קָא אַתִּין
לְמִיכַל עֲאֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאַתְמָר בֵּהוּן
(יחזקאל לד לא) וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי. דְּכַעַן מְטָא
זְמַנָּא דְאַתְמָר בֵּהוּן (ישעיה ט יא) וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּכָל פֶּה. דְּהָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא אַתּוּן סְבָלִין
כְּמָה דְחֻקִּין בְּגִינְיָהוּ בְּאַרְחָא נְסֻתָר.

וּבְחִי'לָא דְשֵׁם יְהו"ה וּבְכָל הוּיָן דִּילָהּ, וּבְכָל
פְּנוּיָין קְדִישִׁין וְדְכִיָּין דִּילָהּ, יִתְעֲרוּן
עִמְכוּן שִׁיתִין רַבּוּא מְאַרִי מְתַנִּיתִין וְשִׁיתִין
רַבּוּא דְמִלְאַכִּין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין. וְשִׁיתִין רַבּוּא
נְבִיאִים. לְמַהוּי כְּלָהוּן אוּלְפִין זְכוּ עַל יִשְׂרָאֵל,
לְשִׁיזְבָּא לֹון מְאַלִּין חֵיוֹן בִּישִׁין, לְמַהוּי מְחִיל
לְהוּן כָּל חוּבִיהוּן, וּלְמַפְרָק לֹון וּלְקַיָּים בֵּהוּן
(שה"ש ב ח) מְדַלֵּג עַל הָהָרִים דְּאַנּוּן קְצִים. אַל
תַּתְּנוּ דְמִי לֹו עַד יַעֲרָה לְגַבִּיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּרַחֲמֵי.

קוּם אֱלִיהוּ דְאַנְתָּ דְלִיג עֲלֵמָא בְּאַרְבַּע טְסִין
לְאַשְׁתַּפְּחָא בְּכָל חַד וְחַד מִיִּשְׂרָאֵל
דְּמִקְיָמִין אוּת בְּרִית מִילָהּ. בְּחִילָא דְשִׁמָּא
דִּיהו"ה וְכָל הוּיָן וְכְנוּיָין דִּילָהּ, לָא תַתְּעַכְב
לְנִטְלָא רְשׁוּ מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנַחְתָּא
לְנִטְרָא עֲאֲנָא. וְתַתְּעַטֵּר בְּכָל שְׁמָהּ דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא לְאַגְנָא בֵּהוּן עֲלִיהוּ, וּלְנַחְתָּא בְּהֵאִי
חַבּוּרָא לְגַלְאָה בִּיה רְזִין טְמִירִין קְמִי שְׂכִינְתָּא,
לְאַנְהָרָא לָהּ בְּרָזָא דְאוּרִיתָא, דְּאִיהוּ פְּחֻשְׁבֵּן
ר"ז, דְּבִהּ וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ,
כְּזֹהֵר דְּבִהּ כ"ו ר"ז כ"ה אַתָּון דִּיחֻדָּא. וּבִהּ ז'ו
דְּאִיהוּ אָחַד.

וַיְקַיְמוּן עִמָּךְ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְשִׁית חַבְרוּי
וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ, כְּזֹהֵר שְׁבוּ כ"ו ר"ז כ"ה אוּתִיּוֹת הַיְחֻד, וּבֹו ז'ו שְׁהוּא אָחַד.
וַיְקַיְמוּ עִמָּךְ הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה וְשִׁשֶּׁת חַבְרֵי שֶׁנִּשְׁכַּחוּ בְּרִאשׁוֹנָה כְּזֹהֵר הַזֶּה, לְחַדֵּשׁ בֹּו דְּכָרִים

יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְאַדָּם הָרִאשׁוֹן
וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה. לְמָה אַתָּם
יִשְׁנִים? הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁכְנָה
שְׁנֵאמַר בֵּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּת,
בְּאֵלֹו שְׁעוּבָרִים עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנִים וְחֲמֵשׁ מִצּוֹת פְּחֻשְׁבֵּן
יִשְׁנ"ה. שְׁהָרִי חֵיוֹת רְעוּת וְדָבִים
בְּאִים לְאַכֹּל אֶת צֹאנֹו שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאמַר בְּהֵם (יחזקאל לד)
וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי, שְׁכַעַת
הַגִּיעַ זְמַן שְׁנֵאמַר בְּהֵם (ישעיה ט)
וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה.
שְׁהָרִי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר אַתָּם סוֹבְלִים
כְּמָה דְחֻקִּים בְּשִׁבְלֵם בְּדִרְוֹ
נְסֻתָר.

וּבְבִחָ שֶׁל הַשֵּׁם יְהו"ה וּבְכָל
הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, וּבְכָל הַפְּנוּיִים
הַקְדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים שְׁלו,
יִתְעוֹרְרוּ עִמָּכֶם שְׁשִׁים רַבּוּא בְּעֵלֵי
הַמְשָׁנָה, שְׁשִׁים רַבּוּא מְלָאכִים
עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים, וְשְׁשִׁים רַבּוּא
נְבִיאִים, שְׁכֻלָּם יִהְיוּ מְלַמְּדִים
זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל לְהַצִּילֵם מִן
הַחַיּוֹת הַרְעוּת הַלָּלוּ, שְׁיִמְחַל
לָהֶם אֶת כָּל חַטָּאֵיהֶם, וּלְגַאֵל
אוֹתָם וּלְקַיָּים בְּהֵם מְדַלֵּג עַל
הָהָרִים, שְׁהֵם הַקְצִים. אַל תַּתְּנוּ
דְּמִי לֹו עַד שִׁיתְעוֹרֵר אֱלִיהֶם
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמֵים.

קוּם אֱלִיהוּ, שְׁאַתָּה מְדַלֵּג אֶת
הָעוֹלָם בְּאַרְבַּע טִיסוֹת לְהַמְצֵא
עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
שְׁמִקְיָמִים אוּת בְּרִית מִילָהּ. בְּכַח
הַשֵּׁם יְהו"ה וְכָל הַחַיּוֹת
וְהַפְּנוּיִים שְׁלו, אַל תַּתְּעַכְב לְטַל
רְשׁוֹת מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרִדָּת
וּלְשִׁמּוֹר אֶת הַצֹּאן. וְתַתְּעַטֵּר בְּכָל
הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַגֵּן בְּהֵם עֲלֵיהֶם, וּלְרִדָּת בַּחֲבוּר
הַזֶּה לְגַלּוֹת בֹּו סוּדוֹת נְסֻתָרִים
לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה, לְהֵאִיר לָהּ בְּסוּד
הַתּוֹרָה, שְׁהוּא פְּחֻשְׁבֵּן ר"ז, שְׁבוּ
וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ, כְּזֹהֵר שְׁבוּ כ"ו ר"ז כ"ה אוּתִיּוֹת הַיְחֻד, וּבֹו ז'ו שְׁהוּא אָחַד.
וַיְקַיְמוּ עִמָּךְ הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה וְשִׁשֶּׁת חַבְרֵי שֶׁנִּשְׁכַּחוּ בְּרִאשׁוֹנָה כְּזֹהֵר הַזֶּה, לְחַדֵּשׁ בֹּו דְּכָרִים